

при всички условия е лъжа. Това сж нѣща абсолютно опредѣлени. За да се докаже, дали даденъ фактъ е абсолютно вѣренъ, той трѣбва да се изпита въ тритѣ свѣта: физическия, духовния и Божествения. На сжщото основание, за да се каже, че едно качество, или една характерна чѣрта въ човѣка е действителна, тя трѣбва да има признаци на три мѣста: на главата, на лицето и на ржката. Ако този признакъ е на тритѣ мѣста, отношението е 3:3. Значи, това качество е абсолютно вѣрно. Ако признакътъ сжществува на две мѣста, а на трето отсжтствува, имате отношението 2:3; ако признакътъ е само на едно мѣсто, отношението е 1:3. Въ последнитѣ два случая нѣмате абсолютна истина, но относителна. Следователно, когато вадите заключение за известни факти, вие трѣбва да знаете, какво е отношението между величинитѣ, които ги опредѣлятъ, дали е 3:3, 2:3, или 1:3. Ако отъ отношението 1:3 извадите сжщото заключение, каквото отъ 3:3, вие ще имате криво заключение. За да не вадите криви заключения, всѣко явление трѣбва да се разглежда едновременно въ тритѣ свѣта. Ако това явление е станало и въ тритѣ свѣта така, както сте мислили, заключението ви за него ще бжде абсолютно вѣрно.

Често вие се произнасяте за хората, казвате, че нѣкой човѣкъ е добъръ, а другъ — лошъ. Нѣкога сравнявате добри хора и казвате, че единиятъ е по-добъръ отъ другия.